O distincţiune necesară

Legea administrativă în vigoare prevede trei feluri de venituri comunale: ordinare, extraordinare şi cu destinaţie specială.

Cele ordinare sunt produse de impozitul asupra exploatărilor agricole, de cota de 25 la sută din impozitul pe consumaţiunea rachiurilor din fructe şi derivatele lor, de cotele cuvenite conform legii pentru organizarea întreprinderilor comunale.

Cele extraordinare rezultă din vânzări de bunuri, donaţiuni şi legate fără destinaţie specială.

In ce priveşte veniturile cu destinaţie specială, legea inovează prin autorizarea comunelor de „a percepe cotizaţiuni pentru crearea sau întreţinerea de servicii şi îmbunătăţiri cari nu pot fi suportate de veniturile ordinare şi cari, deşi servesc interesului public, folosesc numai unei străzi, unui cartier, sau unei părţi din cuprinsul comunei".

Iată o dispoziţie susceptibilă de consecinţe pozitive sau negative, după spiritul în care ar fi aplicată, din cauza lipsei de preciziune.

Ce însemnează servicii şi îmbunătăţiri cari servesc interesului public şi totuşi folosesc numai uneia sau mai multor părţi dintr'o localitate, nu este o chestiune uşor de înţeles şi mai ales de rezolvat.

Legea mai prevede că acele cotizaţii „se percep numai dela locuitorii cari trag în special folosae din serviciul sau îmbunătăţirea care se creiază sau se întreţine cu produsul acestor cotizaţiuni".

Este încă o lacună sub raportul preciziunei. Căci cine şi cum ar putea stabili demarcaţia între locuitorii cari trag în special folosae şi cei cari trag numai folosae normale din anumite servicii sau îmbunătăţiri fără să se dea loc la nedreptăţi voite sau nevoite, la năpăstuiri şi favorizări?

De aci se desprinde o chestiune de o însemnătate deosebită: cine va proceda la stabilirea cotizaţiunilor şi la repartiţia lor între contribuabili?

Legea răspunde: „Se vor stabili după o prealabilă consultare a celor interesaţi, prin îngrijirea autorităţilor respective, iar repartiţia se va face pe cât posibil în raport cu folosasele pe cari le are fiecare din îmbunătăţirea executată".

Aşa dar, cei interesaţi, adică cei ce vor plăti cotizaţiile, au numai un rol consultativ; cine are rol hotărîtor, sunt autorităţile respective, care vor percepe acele venituri.

Nu numai atât. Legea adaugă: „Odată încuviinţate de majoritatea celor interesaţi, cotizaţiile devin obligatorii pentru toţi şi se înscriu în roluri". De astă dată, lipsa de preciziune depăşeşte pe cele precedente. Astfel, nu se arată de ce majoritate este vorba. De majoritatea locuitorilor cari se cred, ei, interesaţi în crearea serviciilor şi îmbunătăţirilor proectate de autorităţile respective? De majoritatea locuitorilor pe cari acestea îi consideră interesaţi? Sau de majoritatea unui număr restrâns de persoane prezente la o „prealabilă consultare", şi a căror încuviinţare ar obliga pe toţi ceilalţi, absenţi sau prezenţi, să plătească cotizaţiile stabilite contra voinţei lor sau fără ştiinţa lor, să fie înscrişi în roluri şi să fie executaţi după legile fiscale?

Aceste nepreciziuni sunt cu atât mai susceptibile de rezultate negative, cu cât nu se prevede nicio cale de atac contra unor hotăriri luate fără asentimentul real al acelora cari ar trebui să suporte dările speciale.

In asemenea condiţiuni, este de presupus că intenţiunea legiuitorului a fost de a se da acestor dispoziţiuni inedite un caracter cu totul excepţional. Ele ar urma să fie puse în funcţiune numai acolo unde şi atunci când nu se găsesc în adevăr venituri ordinare pentru efectuarea unor lucrări de strictă necesitate, nu pentru îmbunătăţiri inoportune faţă cu împrejurările sau cu mijloacele locuitorilor.

Deaceea, autorităţile cari ar intenţiona să recurgă la venituri cu destinaţie specială, trebue să ţină seamă de atari consideraţiuni, şi în special de factorul oportunităţii.

In această privinţă, ele au nenumărate exemple dela înţelepciunea strămoşilor noştri în materie de gospodărie publică. Astfel, supunând odată împăratului Traian un proect de a înlocui o bae veche cu una nouă, guvernatorul Pliniu a primit acest răspuns în scrisoarea 24 din corespondenţa lor: „Dacă construirea unei băi noui nu este împovărătoare pentru puterile locuitorilor, pot să le împlinesc dorinţa lor; numai să nu se pună o nouă contribuţie pentru această lucrare sau să nu trebuiască pe viitor să se impună noui impozite".

D. Adrien Thierry a fost ridicat la rangul de ambasador al Franţei la Bucureşti

Paris, 12 (Rador). — Agenţia „Havas" anunţă că în consiliul de miniştri de azi s'a hotărît ca d. Thierry, actualul ministru

D. ADRIEN THIERRY

al Franţei în România, să fie ridicat la rangul de ambasador.

*

D. Adrien Thierry, este de aproape trei ani reprezentantul Franţei pe lângă Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. Fiu de diplomat, d. Thierry şi-a început cariera în anul 1910 când a intrat prin concurs la ministerul afacerilor străine, după studii strălucite de drept şi ştiinţe politice. In 1911 a fost trimis ca ataşat de ambasadă la Londra, unde, înainte secretar, a funcţionat şase ani. In 1917 a trecut la Madrid pentru un timp scurt, apoi a fost trimis din nou la Londra unde a stat 9 ani. In Noembrie 1927 a fost înaintat consilier de ambasadă şi trecut iarăşi la Madrid. In 1929 a fost promovat ministru plenipotenţiar şi funcţionat ca gerant de ambasadă până în 1933 când a trecut ca ministru plenipotenţiar al Franţei la Atena. La 31 Mai 1936 d. Thierry a fost numit ministru al Franţei la Bucureşti. In aceşti trei ani de când se găseşte în ţara noastră d. Thierry a desfăşurat o intensă avtivitate pentru strângerea şi întărirea legăturilor de prietenie care unesc Franţa şi România.

Scrisoarea unui grup de meseriaşi, agricultori şi intelectuali maghiari din Cluj, adresată d-lui Armand Călinescu, preşedintele consiliului

„Ne solidarizăm cu hotărâta d-voastră atitudine în ceace priveşte apărarea independenţii şi integrităţii ţării, faţă de orice agresiune din afară"

D. Armand Călinescu, preşedintele consiliului de miniştri, a primit următoarea scrisoare dela un grup de meseriaşi, muncitori, agricultori şi intelectuali din Cluj, membri ai secţiunii maghiare a Frontului Renaşterii Naţionale:

Cluj, 8 Aprilie 1939

DOMNULE PRIM MINISTRU,

Subsemnaţii, mici meseriaşi, muncitori, agricultori şi intelectuali din Cluj, aderaţi la secţiunea maghiară a Frontului Renaşterii Naţionale, urmărind cu justificată îngrijorare desfăşurarea ultimelor evenimente, cu onoare ne permitem a ne solidariza cu hotărîta d-voastre atitudine exprimată fără echivoc în discursul rostit la şedinţa consiliului superior al F.R.N. pentru apărarea independenţei şi integrităţii ţării faţă de orice agresiune de din afară. Considerăm că în momentele actuale apărarea hotarelor României pe baza fraternităţii între poporul român şi maghiar din ţară, pe baza principiilor de libertate a egalităţii de drepturi şi a păcii interne, formează nu numai singura cale de urmat pentru realizarea unei convieţuiri fericite a popoarelor de pe aceste meleaguri, dar este şi aportul cel mai mare pe care l-am putea aduce independenţii şi libertăţii tuturor popoarelor din bazinul dunărean şi confraţilor noştri din Ungaria. Extinderea cât mai largă a drepturilor şi libertăţilor maselor maghiare din ţară, doritoare de frăţie şi de pace, este nu numai împlinirea unui principiu constituţional, ci formează arma cea mai puternică contra acelora cari încearcă prin şovinisme străine de interesele noastre să otrăvească sufletul maghiarimei din Ardeal cu scopul de a slăbi rezistenţa ţării. Convingerea noastră fermă este că faţă de pericolul comun, maghiarimea din ţară trebue să-şi spue cuvântul răspicat, clar şi fără şovăire în interesul solidarităţii comune.

(Urmează semnăturile).

Alte telegrame primite de d. prim-ministru

D. Armand Călinescu, preşedintele consiliului, a mai primit următarele telegrame:

CRAIOVA

Viticultorii judeţului Dolj sunt recunoscători Excelenţei Voastre că a putut să hotărască desfiinţarea hibrizilor salvând astfel viticultura românească. Frământată de această problemă de peste 25 de ani şi vă asigură de tot devotamentul lor în opera naţională ce întreprindeţi cu atâta curaj.

Sindicatul viticol Dolj.
Preşedinte, *Constantin Potârcă.*

*

Podgorenii din regiunea Odobeşti, respectuos vă roagă să primiţi mulţumirile şi devotamentul lor pentru promulgarea legii desfiinţării hibrizilor.

Sindicatul viticol, *Gicu Dragomir,* Odobeşti, p. preşedinte, *Const. Grigoriu.*

CHEVERESUL MARE

Sindicatul viticol al judeţului Timiş Torontal aduce Excelenţei Voastre călduroase mulţumiri pentru bună voinţa arătată faţă de adevăraţii viticultori aprobând legea de stârpirea hibrizilor.

Preşedinte, *Pavel Blidaru.*

*

Membrii cooperativei viticole Cotnari vă aduc sentimentul lor de caldă recunoştinţă pentru promulgarea legei de stârpirea hibrizilor numai curajul şi hotărârea Excelentei Voastre a pus sfârşit şi acestei anarhii viticole.

Preşedintele cooperativei Cotnari, *Ioan Axinte.*

GALAŢI

Pentru felul cum guvernul a înţeles să soluţioneze prin lege chestiunea hibrizilor satisfăcând şi interesele economice ale ţării şi cele ale viticultorilor ce merită acest nume vă aducem pe această cale în numele podgorenilor covârsitoare mulţumiri şi asigurarea deosebitei noastre recunoştinţe.

Preşedintele sindicatului agricol viticol Covurlui, *S. Codreanu.*

CHIŞINAU

Plini de recunoştinţă pentru înfăptuirea reformei viticulturii care asigură acestei ramuri de activitate toată prosperitatea, ţin respectuos a vă aduce în numele sindicatului expresia devotamentului şi recunoştinţei noastre.

Preşedintele sindicatului viticol jud. Lăpuşna *Chiril Guciujna.*

PLOEŞTI

Domnule prim-ministru, toţi proprietarii de vii membri ai cooperativei şi sindicatului viticol şi pomicol din Dealul Mare, Valea Călugărească, adunaţi în o mare întrunire şi în o singură simţire vă roagă a primi cea mai profundă mulţumire pentru întruchiparea legei protecţiunei viticultorilor de viţă nobilă şi desfiinţarea hibrizilor aşteptată atât de mult ca singura lor salvare şi vă asigură de cel mai nepărmurit devotament.

Preşedintele cooperativei şi sindicatul viticol din Valea Călugărească, *Ştefan Teodorescu,* avocat viticultor.

Eu... americana!..

Aspecte din viaţa femeii americane

de FABY R. GRANT

Una din plăgile Statelor-Unite: „salesman-ul" (vânzătorul sau comisul voiajor).

Mrs. Littlefield se grăbeşte. A fost deranjată de atâtea ori... chiar adineaori „Alaska Furs Co.", a profitat cu abilitate de faptul că dimineaţa e cam rece şi i-a vândut, în rate, un frumos mantou de ragondin. O! nu e prea scump! Doar câţiva dolari pe lună!...

D. Littlefield însă proectase să cumpere o maşină de calculat pentru biroul său.

— Well! Fifty-fifty! (jumătate-jumătate). In loc de 56 de dolari, va da 25 dolari pentru maşină şi 25 pentru mantou.

Sonerie zbârnâită iară.

— Mrs. Littlefield? întrebă vizitatoarea.

— Yes, ce doriţi?

— Sunt reprezentanta...

— Nu ştiţi să citiţi? o întrerupe scurt Mrs. Littlefield arătându-i tăbliţa foarte vizibilă aţârnată deasupra soneriei.

„Salesman and agents nos vanted" (comişi voiajori indezirabili).

— Dar, bine protestează indezirabila, asta e pentru bărbaţi nu şi pentru femei...

Mrs. Littlefield rămâne cu gura căscată, lucru de care cealaltă profită.

— O! exclamă ea, aţintindu-şi o privire îngrozită asupra covorului din salon. Ia uitaţi-vă! Look here! Şi se repede să ridice de pe covor un firicel alb

— Aţi avut noroc că s'a întâmplat să trec pe aci tocmai azi... N'aveţi aspirator?

—Ba da!

— Atunci nu e bun de nimic!

— Ba mă rog, protestează Mrs. Littlefield. E un „Blue-Bird".

— Bănuiam eu! Singur aspiratorul „White-Bird e eficace! Mult mai uşor, mai practic, mai economic, mai...". Dar, aveţi o pisică, nu-i aşa? The poor Kitten (Biata pisicuţă). Frumoasa ei blăniţă e prada microbilor, a prafului, a...

— N'am nici o pisică! protestează Mrs. Littlefield.

— All right! Aveţi un câine. Bietul căţeluş îl mănâncă puricii! Aceste mizerabile insecte îi vor transmite germenii a o mulţime de boli! V'aţi gândit la asta?

Incremenită, hipnotizată, Mrs. Littlefield mărturiseşte că are un căţeluş...

— Ei bine, doamnă, „White-Bird" s'a gândit la dânsul. Adoptând la aspiratorul nostru un dispozitiv special, într'un minut curăţaţi pe scumpul dv. căţeluş de tot praful, de toţi paraziţii cari îi murdăresc părul şi îi întunecă existenţa... Poftiţi, semnaţi foaia asta; veţi avea aparatul chiar azi.

Zăpăcită de acest val de elocvenţă, biata d-na Littlefield abia mai poate îngâima:

— Dar abia am plătit ultima rată pentru aspiratorul „Blue-Bird".

—Cu atât mai bine, exclamă vizitatoarea. Vi-l cumpărăm noi cu bani gata. Treizeci de dolari... poftiţi!

Pentru noul dv. aspirator, marca „White-Bird", veţi achita prima rată peste 20 de zile Cât ne puteţi da? 50 de dolari? E prea mult! 40 atunci? Tot prea mult? Fie atunci 30 de dolari! O!... aveţi alte angajamente şi nu puteţi plăti decât după 25?... O. K. (perfect). Ne-am înţeles atunci: 25 de dolari. Vedeţi cât suntem de înţăciuitori!

Să rezumăm:

—Aţi încasat 50 de dolari. Aţi scăpat de un aparat vechi şi veţi intra chiar azi în posesia unui aspirator perfecţionat. Asa noroc mai zic şi eu!... Semnătura dv.?... Aici şi aici!

— Good bye. Mrs. Littlefield se întreabă îngrijorată:

— Ce o să spună Tony! Şi ce se face maşina lui de calculat?...

— Well! Tony e foarte tare în matematică. Are să socotească singur ca şi până acum. Şi cred că o să fie mulţumit, când o vedea că bietul Bobby nu mai are purici!

Mrs. Littlefield nu prea are totuşi conştiinţa liniştită. Mantoul... mai merge! dar aspiratorul... puricii...

Repede, o idee genială!

Mrs. Littlefield se repede la bucătărie şi în câteva minute prepară „o chocolate-ice-cream" (cremă de ciocolată la ghiaţă) după care ştie că bărbăţelul ei, se înebuneşte. Şi iată cum, Mrs. Littlefield pierde o maşină de calculat şi mănâncă în schimb o cremă de ciocolată, delicioasă ce e drept, dar care de data asta îi se păru cam amară...

ALLO! ALLO!

La noi toate bungalow-urile, chiar cele mai mici, au telefon, care funcţionează fără să-ţi provoace un atac de nervi sau o durere de cap până ce obţii numărul.

Totuşi, la noi în America, din spirit de economie suntem câte patru abonaţi pe un fir şi, trebue să ştiţi că nu ne încurcăm unii pe alţii. Şi apoi posturile telefonice nu sunt atât de rare ca la dv. La noi toate drug-store (debitele de mărfuri), toate garajele au aparate, în care n'aţi de cât să introduci o monedă de nichel ca să obţii în cinci secunde legătura cu cea mai bună prietenă:

— Eşti at home, (acasă) Jenny?

— All right! I am coming! (bine, viu îndată).

O tânără franceză venită în America spre a preda limba ei la un colegiu, fu găzduită de mine câteva zile.

Biata fată nu ştia cum să se scuze de deranjul ce-mi pricinuia.

— N'ai nici o grijă. Iţi promit să nu fac un pas mai mult ca de obicei... îi răspunsei eu, râzând. Avem doar telefonul...

Allo! Allo!... Brook, măcelarul?

Ii... comandai cele trebuincioase...

— A, te rog mai pune şi câţiva rinichi de miel! Nu uita, te rog.

— Allo! Allo! băcanul?

— Allo! brutarul!

Şi acum dragă, Lucette avem destul timp să ne povestim tot felul de istorii!

— Ia spune-mi eşti logodită? Se aude sonerie. Au sosit provizille.

— Hello! Harry! Mr. Brook a fost drăguţ ca de obicei?

— Fireşte, nu v'a pus la socoteală rinichii.

— Ce gust să mâncaţi asemenea fleacuri, se miră Harry cu un aer scandalizat.

— Dar rinichii sunt delicioşi exclamă Lucette, eu mă înebunesc după ei.

— Şi eu tot aşa, dar asemenea „fleacuri" nu se prepară decât în Franţa şi fiindcă am o franceză la masă...

— E drăguţ băiatul ăsta, îmi spune Lucette, în franţuzeşte, apoi roşindu-se toată: „Numai de nu m'o fi înţeles!".

Infăţişarea atât de plăcută şi de distinsă a tânărului meu furnizor o surprinsese.

Ii datoram o explicaţie:

— Harry e fiul unui dentist. Ca să-şi plătească taxele şi cursurile la universitate a intrat ca vânzător la un comerciant.

— O! exclamă Lucette, ce curios lucru!

— Te miră? Ce ai zice atunci când ţi-o spune că sora lui, Margaret, o fată delicioasă, care urmează şi ea la universitate, s'a angajat în orele libere, să servească într'un restaurant?

— Cum se poate? Chelneriţă? exclamă tânăra franţuzoaică, încremenită.

Yes, girlie. Dela 18 ani băeţii şi fetele trebue să-şi câştige existenţa. Şi fără să le fie câtuş de puţin ruşine să ia o meserie, fie ea cât de umilă. Cunosc câţiva cari fac pe paznicii de noapte la garaje.

— De dragul învăţăturii! Ce enoism!

— Nu, cu singurul scop de a-şi creea o situaţie. Şi fiecare câştigă: Studentul care îşi poate forma astfel o carieră; comerciantul care în lipsă de personal e mulţumit să-l poată întrebuinţa şi noi, însfârşit, cari suntem serviţi prompt şi cât se poate de bine.

Lucette, entuziasmată, găseşte această combinaţie minunată.

— Cu timpul, şi la voi o să fie tot aşa, drăguţa mea! Dar, deocamdată, să ne aşezăm la masă..

Copyright by Agence litteraire and Universul.

Măsuri sanitare la trecerea ţăranilor basarabeni peste Prut

Dispoziţiile d-lui g-ral dr. N. Marinescu, ministrul sănătăţii, pentru stăvilirea tifosului exantematic

Se ştie că, în fiecare an, o însemnată mişcare de populaţie se face primăvara, prin trecerea unor muncitori de pământ din regiuni mai sărace către judeţele eminamente agricole ale ţării.

In special, marii proprietari din Muntenia îşi recrutează personalul necesar muncilor agricole din alte părţi, cu osebire din Basarabia, unde din cauza sărăciei, mâna de lucru se poate obţine la un preţ mai scăzut.

Pe de altă parte în această provincie se ivesc din când în când cazuri de tifos exantematic.

Contra acestui flagel s'a luat în ultimul timp o serie de măsuri salutare, spre a nu mai vorbi de acele cari s'au integrat în marea operă de ridicare a satelor noastre, pornită anul trecut de d. general dr. N. Marinescu, ministrul sănătăţii, acţiune care prin proporţiile neobişnuite ce a avut a primit denumirea neoficială de *„ofensiva sanitară".*

Printre aceste măsuri a fost şi controlul sanitar al tuturor lucrătorilor manuali cari treceau din Basarabia, în celelalte regiuni, înfiinţându-se în câteva puncte pe Prut staţiuni de deparazitare, cu băi şi cuptoare.

Se urmărea astfel împiedecarea aducerii şi dincoace de Prut a agentului tifosului exantematic, care este păduchele, trecerea neputându-se face peste râu decât după ce s'a eliberat un certificat de deparazitare.

Şi anul acesta, începând trecerea ţăranilor basarabeni de partea ceastălaltă a Prutului, d. g-ral dr. N. Marinescu, ministrul sănătăţii publice, a dat Miercuri dispoziţii inspectoratelor sanitare ale ţinuturilor Prut, Dunărea de Jos şi Nistru, ca măsurile luate anul trecut să fie repetate întocmai, atât pe linia râului ce desparte cele două provincii moldoveneşti, cât şi în marile staţiuni de cale ferată din Basarabia, unde există instalaţii de băi şi cuptoare de deparazitare.

MUNCĂ ŞI ASIGURĂRI

Dar mai târziu?

Trebue să recunoaştem că asigurările noastre sociale au trecut anul acesta prin clipe de emoţionante frământări.

N'a fost instituţie mai încercată şi mai sbuciumată de cât ea, poate tocmai din pricina caracterului ei de autonomie şi independenţă...

Să nu ni se pară paradoxal. In ţările unde nu se cunoaşte respectul legilor, autonomia unor astfel de instituţii este numai o iluzie.

Au suferit mai întâi asigurările acea vexaţiune cunoscută a *politicului* şi au îndurat multă vreme jugul propriilor lor îndrumători.

Să ne amintim apoi, prin ce sbucium au răsbit la începutul anului trecut.

A urmat după aceia o perioadă de linişte destul de apăsătoare şi ea, tocmai prin liniştea ei.

Apele cele mai liniştite sunt cele mai nesigure... Şi a venit apoi perioada de adâncă prefaceri — sbuciumată şi ea — şi fructuoase realizări de astăzi.

Noua lege a asigurărilor sociale a limpezit apele şi a redat instituţiei liniştea de care avea atâta nevoe. In sfârşit, statutul funcţionarilor din acea instituţie, apărut de curând, întregeşte opera legiuirii din Martie, personalul administrativ cunoscându-şi drepturile şi îndatoririle.

Despre statutul acesta n'avem decât cuvinte de laudă. Sunt de făcut însă unele observaţiuni. Conţine statutul acesta unele dispoziţiuni cu două tăişuri, care aplicate fără bună credinţă se pot întoarce ori când contra instituţiei.

Iată, de exemplu, dispoziţiunea prin care se măresc salariile funcţionarilor. Nu se poate măsură mai echitabilă şi mai generoasă.

Funcţionarii asigurărilor, toţi funcţionari de specialitate muncind pentru instituţie 10 ore pe zi, mânuind milioane, primeau salarii de adevărată mizerie.

Prin noul statut se măresc aceste salarii, fără însă să se suprime, aşa cum ar fi fost logic şi aşa cum credea toată lumea, orele suplimentare, diurnele fixe şi nesfârşitele cheltueli de transport.

Iată, deci, cum o măsură îndreptăţită devine dintr'odată odioasă, tot atât de odioasă ca şi cealaltă măsură, prin care se avansează, prin efectul legii, actualii subdirectori, toţi la olaltă.

Când pentru toţi ceilalţi funcţionari institui examene, şi foarte severe, a avansa numai o categorie dintre ei, fără nici un criteriu şi fără nici o selecţie, înseamnă cel puţin un protecţionism, nejustificat.

Dispoziţiunile acestea întunecă, după părerea noastră, meritata aureolă a acestui statut.

Şi e păcat, pentrucă el isvorăşte din foarte curate iniţiative.

Fireşte, dispoziţiunile acestea nu se vor aplica acum, pentrucă străjuieşte la asigurări un ministru cunoscător al chestiunii şi un preşedinte de consiliu energic.

Dar mai târziu?

Vintilă F. Pantazopol

Primăria Ploeşti îşi plăteşte datoriile

Ploeşti, 12 Aprilie

Incepând dela 20 Aprilie cor., primăria municipiului Ploeşti va plăti datoriile în restanţă înscrise în buget.

Pe aceeaşi zi se va afişa tabloul nominal de creditorii cari vor fi achitaţi în termen de o lună, adică până la 20 Mai 1939. In afară de aceste tabele certificate de primarul municipiului, orice cereri vor fi de prisos, primăria înţelegând a-şi plăti datoriile în conformitate cu legile în vigoare.

Până la data de 20 Iunie vor fi achitaţi integral toţi creditorii cu sume sub 50.000 lei.

In tot cursul anului, înainte de 20 ale fiecărei luni, se vor afişa tablouri certificate de primar, cu sumele celor ce urmează a-şi primi banii în cursul lunei următoare.

Astfel se va proceda până la sfârşitul anului bugetar, când vor trebui să fie integral achitate aceste datorii trecute în buget, în valoare de 32 milioane lei.

Vaccinările anticarbonoase preventive

Dispoziţiunile ministerului agriculturii

Ministerul agriculturii atrage atenţiunea că cea mai răspândită dintre bolile infecţioase, este dalacul.

Boala poate fi înlăturată, dacă vitele nu sunt duse să pască pe locurile molipsite şi dacă nu li se dă nutreţuri provenite de pe acele locuri. Dar, de multe ori nu se ştie cari locuri au fost infectate. Este deci nevoie de alte măsuri, ca să ferim animalele de dalac.

Vaccinările anticarbonoase asigură vitelor o rezistenţă de 6—8 luni. In regiunile unde dalacul apare în fiecare an, este bine ca vitele să fie vaccinate de două ori, primăvara şi vara

Legea prevede ca — în comunele în cari bântuie această boală — toate animalele să fie vaccinate, înainte de scoaterea lor la păşune.

Crescătorii şi agricultorii să se adreseze serviciilor veterinare de stat, pentru executarea acestor operaţiuni; ministerul agriculturii a luat toate măsurile, ca vaccinaţiunile să poată fi făcute în condiţiuni cât mai prielnice şi cu preţuri cât mai reduse.

—xx○■○xx—

D. rezident regal Alexianu vizitează Vălenii de Munte

D. prof. G. Alexianu, rezidentul regal al Ţinutului Bucegi, a făcut Miercuri o serie de inspecţii administrative la Ploeşti, Văleni şi în alte comune din judeţul Prahova.

La Ploeşti, d-sa a vizitat prefectura de judeţ şi a inspectat lucrările de amenajare a barierei Bucov. S'a dus apoi la Văleni, unde a vizitat primăria locală şi percepţia comunală. De la Văleni d-sa s'a dus la Drajna de Sus, unde a vizitat biserica, pentru a cărei reconstituire a donat comisiunii monumentelor istorice suma de 300 mii lei. A fost vizitată apoi comuna Drajna de Jos unde au fost inspectate primăria, percepţia, etc.

D. rezident regal a dat dispoziţii preturii respective să înceapă de urgenţă plantarea şoselei Văleni-Drajna cu nuci, cari vor fi puşi la dispoziţie de Ţinutul Bucegi.

La înapoere d. prof. Alexianu a vizitat pe d. prof. Nicolae Iorga, consilier regal, care se afla la Văleni.

D. prof. Iorga l-a condus la toate instituţiile şi aşezămintele de cultură înfiinţate în urma străduinţii d-sale în oraşul Văleni: Universitatea populară, şcoala de misionare, aşezămintele Regele Ferdinand, atelierele de pictură şi ceramică şi muzeul religios, pentru care d. rezident regal a donat suma de 100 mii lei.

Negustori contravenienţi... de sărbători

130 comercianţi amendaţi şi 3665 kg. de carne confiscată

Profitând de sărbători, când e mai multă îmbulzeală la târguit, unii comercianţi au încercat să înşele buna credinţa publicului consumator, debitând carne alterată sau de proveniență clandestină.

Raziile primăriei însă, organizate de direcţia serviciului sanitar, i-a descoperit la timp pe vinovaţi, aplicând sancţiunile dictate de legi.

In chipul acesta a fost apărată sănătatea publică iar contravenienţii s'au lecuit pentru multă vreme de dorinţa de aşi mai bate joc de consumatori.

Raziile făcute de serviciul sanitar cu prilejul sărbătorilor, au dat următoarele rezultate: 1245 kg. carne alterată a fost confiscată, 2420 kg. carne tăiată clandestin de asemeni confiscată, iar amenzi au plătit 58 de măcelari, 22 restauratori, 12 băcani, 8 bodegi, 10 cârciumari, 5 pescari şi 15 alţi contravenienţi diferiţi.

AU DEPUS MARFURI PE TROTOAR

Organele poliţiei comunale au mai încheiat procese verbale de contravenţie următorilor negustori cari n'au respectat legea de organizare a primăriei, depunând mărfuri pe trotoare: Gh. Grigorescu, şos. Ştefan cel Mare 58; I. Vâlceanu, b-dul General Th. Moşoiu 72; magazinul „La Sandi", şos. Ştefan cel Mare 242; Jean Recniz, calea Moşilor 335; Iancu Iosif, calea Rahovei 111; C. Badea, str. Lizeanu 3; M Crişeş, calea Dudeşti 137; Iosif Elias, str. Pascal 55; Gh. Apostolescu, calea Griviţei 467; M. Mărculescu, str. 11 Iunie 18; Tănase Papazisu, calea Rahovei 105; Adolf Blumer, calea Rahovei 133; Damian Marinescu, b-dul Col. Ghica 201; C. Capră, şos. Colentina 2; C. Călinescu, calea Rahovei 287 şi C. Ştefănescu, str. Gh. Duca 17

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentul expirat.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRIGHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL"

ŞTIAŢI CĂ...

Desen de Grad.

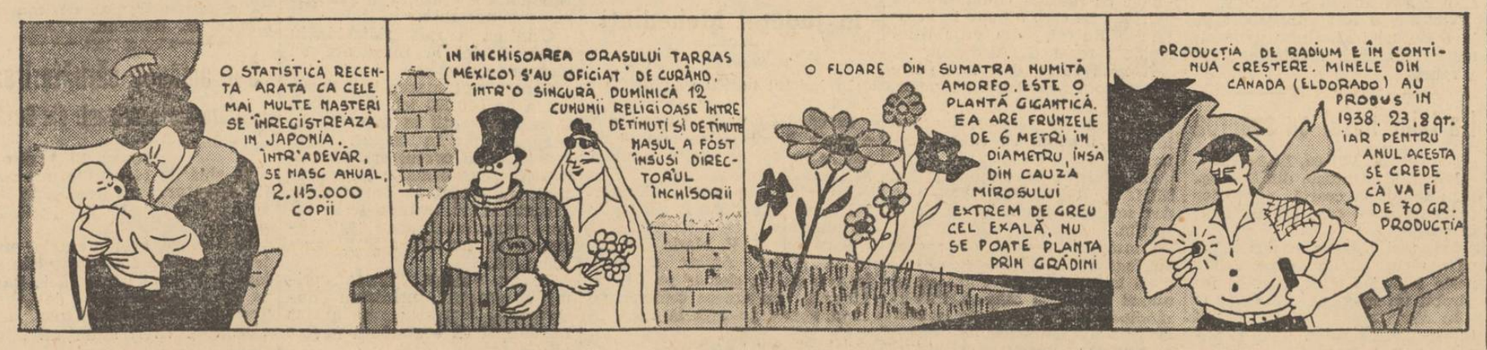
O STATISTICĂ RECENTĂ ARATĂ CĂ CELE MAI MULTE NAŞTERI SE ÎNREGISTREAZĂ ÎN JAPONIA. ÎNTR'ADEVĂR, SE NAŞC ANUAL, 2.115.000 COPII
ÎN ÎNCHISOAREA ORAŞULUI TARRAS (MEXICO) S'AU OFICIAT DE CURÂND, ÎNTR'O SINGURĂ DUMINICĂ 12 CUNUNII RELIGIOASE ÎNTRE DETINUŢI ŞI DETINUTE. NAŞUL A FOST ÎNSUŞI DIRECTORUL ÎNCHISORII
O FLOARE DIN SUMATRA NUMITĂ AMORFO. ESTE O PLANTĂ GIGANTICĂ. EA ARE FRUNZELE DE 6 METRI ÎN DIAMETRU, ÎNSĂ DIN CAUZA MIROSULUI EXTREM DE GREU CEL EXALĂ, NU SE POATE PLANTA PRIN GRĂDINI
PRODUCŢIA DE RADIUM E ÎN CONTINUĂ CREŞTERE. MINELE DIN CANADA (ELDORADO) AU PRODUS ÎN 1938, 23,8 gr. IAR PENTRU ANUL ACESTA SE CREDE CĂ VA FI DE 70 GR. PRODUCŢIA